

## Čís. 7922.

**Předpisy § 7, první odstavec, a § 9 ex. ř. nebyly změněny ustanovením § 170, druhý odstavec, zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. Zněl-li platební výměr okresní nemocenské pojišťovny proti manžel, nelze povolit exekuci proti manželce, třebať jí byl platební výměr doručen.**

(Rozh. ze dne 29. března 1928, R II 73/28.)

Na základě platebního rozkazu okresní nemocenské pojišťovny proti Františku H-ovi vedla okresní nemocenská pojišťovna exekuci zřízením vnuceného zástavního práva na domě manželky Františka H-a. Soud první instance exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Rekurentka se právem odvolává na to, že podle § 7, 9 ex. ř. nelze exekuci povolit proti jiné osobě, nežli označené v exekučním titulu, není-li přechod povinnosti na osobu třetí prokázán veřejnou listinou. Bylo-li v § 170 zák. o sociálním pojištění ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. určeno, že manželka bydlící se zaměstnavatelem ve společné domácnosti, ručí za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti, jest předpokladem povolení exekuce proti ní následkem onoho ručení, že jí splnění této povinnosti bylo platebním výměrem nařízeno. Vyžaduje-li vymáhání pojistného na zaměstnavateli samém vydání platebního výměru proti němu a vykonatelnost tohoto výměru, platí to zajisté tím více pro jeho manželku, jež k placení pojistného jest zavázána teprve v druhé řadě. Vedení exekuce na jmění manželky na základě platebního výměru proti manželovi znamenalo by věčné ručení jejího jmění za zmíněné závazky manželovy; ručení takové zná ovšem zákon poplatkový v § 72 ohledně převodního poplatku z usedlosti, nikoliv však shora zmíněný zákon. Budiž tu poukázáno na případ podobný, t. j. na ustanovení § 36 zákona ze dne 16. února 1918, čís. 66 ř. zák. o dani válečné, za kterou též ručí osoby, jež po 1. srpnu 1914 nabyly od osoby válečnou daní povinné majetek bezplatně aneb pod rouškou úplatného nabytí až do výše ceny tohoto majetku. Také v tomto případě jest však zapotřebí, by proti osobám takto spoluzavázaným byl vydán nález o jejich ručení.

**Nejvyšší soud** nevyhověl dovolacímu rekursu.

**Důvody:**

Napadeným usnesením byla věc s právního hlediska posouzena bezvadně. Velící předpisy § 7 první odstavec a § 9 ex. ř. nebyly změněny ustanovením § 170 druhý odstavec zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n., jenž stanoví ručební závazek manželky bydlící se zaměstnavatelem ve společné domácnosti, za splatné pojistné v době společné domácnosti, avšak k jeho vymáhání soudní exekucí jest třeba podle § 175 zákona vykonatelného platebního výměru jako exekučního titulu, který musí vyhovovati též podmínkám § 7 první odstavec ex. ř., zejména

musí býti z něho seznatelná osoba povinného. Proti jiné osobě, než jest v exekučním titulu jako povinná označena, lze podle něho povolit exekuci toliko za předpokladů § 9 ex. ř. Zněly-li tedy v tomto případě platební výměry, přiložené k exekučnímu návrhu, toliko na Františka H-a, nebylo přípustno bez průkazu převodu závazku ve smyslu § 9 ex. ř. povolit podle těchto exekučních titulů exekuci proti jeho manželce Augustě H-ové a nesejde na tom, že platební výměry, znějící vesměs na Františka H-a, byly jí doručeny, neboť tím nebyl nikterak prokázán převod jeho závazku na Augustu H-ovou.

### Čís. 7923.

**Výjimečné ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř. neplatí co do určení útrat, třebaš bylo pojata do rozvrhového usnesení.**

**Ustanovení § 76 zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák., jest použiti obdobně i na příspěvky do úrazové pojišťovny.**

**Vykonatelné výkazy o nedoplatcích příspěvků do úrazové pojišťovny jsou pro exekuční soud co se týče rozvrhu nejvyššího podání rozhodné a nepřisluší je exekučnímu soudu přezkoumávati co do správnosti.**

(Rozh. ze dne 29. března 1928, R II 105/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost nepřikázal soud první stolice úrazové pojišťovně dělnické nedoplatky příspěvků, ježto vydražená nemovitost, v níž byl podnik Františka L-a, nenáležela jemu, nýbrž jeho manželce Emilii L-ové. Rekursní soud přikázal úrazové pojišťovně dělnické v přednostním pořadí tříleté nedoplatky příspěvků. Důvody: Stížnosti úrazové pojišťovny dělnické bylo vyhověti. Neboť její příspěvky požívají přednostního pořadí podle § 216 druhý odstavec ex. ř. na nemovitostech, které slouží pojistnému provozu, pokud jsou tu podmínky § 76 zák. čís. 220/96 s omezením tam uvedeným, ovšem když jsou prokázány výkazy nedoplatků, jichž právoplatnost a vykonatelnost jest politickým úřadem řádně potvrzena. Prvý soud pojistným těmto příspěvkům přednostní pořadí odepřel, odůvodniv to tím, že nemovitost, která sloužila k živnostenskému provozu, jest majetkem Emilie L-ové, avšak živnost stolařskou že neprovozovala tam ona, nýbrž František L. Tato okolnost však nemůže přijíti vůbec v úvahu, poněvadž podle řádně potvrzených výkazů nedoplatků dlužno považovati i Františka i Emilii L-ovy za podnikatele rukou společnou a nerozdílnou. Tyto právoplatné výkazy nedoplatků jsou pro soud závaznými a nutno považovati Emilii L-ovou za osobu, jež má tyto veřejné dávky zaplatiti, to tím spíše, jelikož tyto nedoplatky jsou na její nemovitosti knihovně vtěleny. Ježto jsou tu veškeré předpoklady § 216 druhý odstavec ex. ř. a § 76 zákona čís. 220/96, zejména i vložení zástavního práva na příslušné nemovitosti, jest při-